

OKRESNÁ PROKURATÚRA GALANTA
Obrancov mieru 2, 924 29 Galanta 1

Číslo: 3 Pv 295/20/2202-16
EEČ: 2-17-94-2021

Galanta 09.04.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: hanobenie miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: námestníčka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: hanobenie miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 22.6.2020 od 07:50 hod. do 08:20 hod. dňa 22.06.2020 v obci XXXXX na miestnom cintoríne podišiel k hrobovému miestu XXXXX zosnulého XXXXX a prineseným rýľom vykopal jamu hlbokú 120 cm, širokú 60 cm, a dlhú 180 cm, čím zneuctil miesto posledného odpočinku zosnulého XXXXX

nakoľko výsledky vyšetrovania preukazujú, že **nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohla**

Obec XXXXX,

prejedať ako priestupok podľa 32 odsek 1 písmeno i), zákona číslo 131/2010 Z.z.. o pohrebníctve.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX, (ďalej tiež ako „poverený príslušník PZ“) XXXXX zo dňa 22.06.2020 **bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie** za prečin hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona. Uznesením povereného príslušníka PZ XXXXX zo dňa 23.08.2020 bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku **vznesené obvinenie XXXXX** za prečin hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22.6.2020 od 07:50 hod. do 08:20 hod. dňa 22.06.2020 v obci XXXXX na miestnom cintoríne podišiel k hrobovému miestu XXXXX zosnulého XXXXX a prineseným rýľom vykopal jamu hlbokú 120 cm, širokú 60 cm, a dlhú 180 cm, čím zneuctil miesto posledného odpočinku zosnulého XXXXX.

V prípravnom konaní bolo vykonané dokazovanie, vo vyšetrovacom spise sa konkrétne nachádzajú: zápisnica o výsluchu obvineného XXXXX (č. I. 9-18), zápisnica o výsluchu svedka – poškodeného XXXXX (č. I.19-34), zápisnica o výsluchu svedka XXXXX (č. I. 39-41), zápisnica o obhliadke miesta činu s príslušnou fotodokumentáciou (č. I. 42-46), znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria XXXXX číslo 19/2021 (č. I. 70-86), a iné vo veci zabezpečené listinné dôkazy.

Obvinený XXXXX pri svojom výsluchu zo dňa 05.03.2021 (č. I. 9-18) sa priznal k spáchaniu skutku. K veci uviedol, že nesúhlasí s tým, že je za tento čin stíhaný, pretože je veľmi smutný z toho, že mu umrel otec a ostal bez rodičov. Zvládal to veľmi zle. Nevie, čo to vtedy do neho vošlo, nemal v úmysle hrob rodičov poškodiť, len si tam chcel ľahnúť a stráviť s nimi čas. V žiadnom prípade nechcel ich miesto posledného odpočinku znevážiť. Jednoducho mal zlé obdobie a zle to psychicky znášal. Nemal v úmysle rodičov vykopať, iba s rýľom spravil priehlbínu pre seba, do ktorej si chcel ľahnúť. No k tomuto už ani nedošlo, pretože ho tam niekto vyrušil a on odtiaľ odišiel preč. Nespomína si, kto to bol.

Splnomocnenkyňa poškodeného XXXXX pri svojom výsluchu dňa 18.11.2020 (č. I. 22-35) uviedla, že pracuje ako zamestnanec obecného úradu v obci XXXXX, do jej kompetencie patrí aj miestny cintorín. Dňa 22.06.2020 v čase okolo 11:00 hod jej prednostka Obecného úradu XXXXX povedala, aby išla na miestny cintorín, pretože tam došlo k výkopu hrobového miesta. Poslala ju tam z dôvodu, že túto agendu má ona na starosti. Po príchode na miesto našla vykopané hrobové miesto XXXXX, spravila fotodokumentáciu a čakala do príchodu polície. Pri hrobe ani v jeho blízkosti nespozorovala žiadnu osobu.

XXXXX XXXXX pri svojom výsluchu dňa 22.06.2020 (č. I. 36-37) k veci, že uviedol, že dňa 22.06.2020 v čase okolo 13:00 hod. doma na dvore stretol brata XXXXX, ktorý mu povedal, že sa chce zabiť a že vykopal na miestnom cintoríne otcov hrob, kde sa chcel zakopať. Následne on išiel na miestny cintorín, kde majú pochovaných rodičov XXXXX a XXXXX. Na mieste našiel vykopanú jamu na strane hrobu, kde je pochovaný otec XXXXX. Následne jeho žena išla za pracovníčkou

obecného úradu v obci XXXXX, ktorej sa spýtala, či môžu upraviť hrob do pôvodného stavu, nakoľko nemajú financie, ak by im to bolo vyfakturované. Pracovníčka povedala, že nie je problém. Následne hrobové miesto upravili do pôvodného stavu. Toto hrobové miesto je uhradené až do roku 2022. Vo svojom výsluchu po vznesení obvinenia zo dňa 18.11.2020 (č.l. 39-41) využil svoje právo odoprieť vypovedať podľa § 130 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodu, že obvinený je jeho brat.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria súdne XXXXX zo dňa 14.02.2021 číslo 19/2021 (č. l. 70-86) vyplýva, že obvinený v čase spáchania skutku netrpel žiadnou takou duševnou poruchou či chorobou, ktorá by ovplyvnila nejakým významným spôsobom jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku, pre ktorý je aktuálne obvinený. Obvinený dokázal v čase skutku rozoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania, z hľadiska psychiatrického posudzovania. Obvinený mohol a dokázal v čase skutku svoje konanie ovládať z hľadiska psychiatrického. Obvinený v čase spáchania skutku netrpel žiadnou takou duševnou poruchou či chorobou, ktorá by ovplyvnila významným spôsobom jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku, pre ktorý je aktuálne obvinený. Opitosť alkoholom nemala z hľadiska psychiatrického posúdenia žiaden podstatný vplyv na správanie obvineného v čase skutku, pre ktorý je obvinený. Obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania. Obvinený nie je závislý na alkohole. Je pijan alkoholu ešte bez vyvinutej látkovej závislosti v tejto dobe. Jeho ovládacie schopnosti neboli ovplyvnené podstatným spôsobom psychoaktívnymi látkami v čase spáchania skutku. Pobyt obvineného na slobode aktuálne nie je protispoločensky nebezpečný z hľadiska psychiatrického, nie je mu potrebné nariadiť žiadne ochranné psychiatrické liečenie. Je vhodné mu odporúčať abstinenciu od alkoholu. Nariaďovať ochranné liečenie nemá aktuálne žiaden účel, zmysel a význam. Obvinený nie je závislý na alkohole, drogách a psychofarmakách. Obvinený sa v minulosti ambulantne psychiatricky liečil v detstve pre poruchy správania, to však nie je pre psychiatrické forenzné posudzovanie závažné duševné ochorenie. V rokoch 2011-2016 mal nariadené ambulantné psychiatrické liečenie. Aktuálne posledné 4 roky nie je obvinený psychiatricky liečený, liečba ani nie je obligatórna, z hľadiska forenzného posúdenia. Počas výkonu trestu odňatia slobody tiež nebola potrebná jeho liečba psychiatrom.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený XXXXX bol doposiaľ štyrikrát priestupkovo postihnutý, a to dvakrát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, jedenkrát za priestupok proti majetku a raz za priestupok proti verejnemu poriadku.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obvinený XXXXX bol doteraz päťkrát súdne trestaný.

Zo správy o povesti z miesta trvalého bydliska obce XXXXX (č. l. 51) vyplýva, že obvinený nevlastný žiadny majetok. Alkoholické nápoje či omamné látky požíval v nadmernom množstve. V obci má obvinený zlú povesť. Často vyvolával výtržnosti na verejnosti ako aj v domácom prostredí. Jeho správanie nebolo prejednávané poriadkovou službou. Obcou mu neboli uložené žiadne opatrenia. V

minulosti obec v spolupráci s policajným zborom riešili podozrenia z páchania trestnej činnosti obvineným.

Z hodnotenia obvineného z výkonu trestu odňatia slobody XXXXX XXXXX (č.l. 52-53) vyplýva, že správanie obvineného je doposiaľ na požadovanej úrovni. Nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje a plní bez výhrad. V interpersonálnej oblasti vo vzťahu k spolu odsúdeným sa správa slušne, konfliktným situáciám sa vyhýba.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pojmom znaky uvedené v Trestnom zákone sa rozumejú znaky tak objektívnej ako aj subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (teda súhrn znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie i jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné.

Z hľadiska obsahu teda každá skutková podstata trestného činu uvedená v osobitnej časti Trestného zákona vyjadruje všetky podstatné znaky a črty, ktoré sú nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná zodpovednosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti ich vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok určitej kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona sa vo všeobecnosti (alternatívne) vyžaduje, aby páchatel' zničil, poškodil alebo zneuctil hrob, urnu s ľudskými ostatkami, pomník alebo náhrobnú dosku alebo zničil alebo poškodil zariadenie pohrebiska alebo iného miesta posledného odpočinku, alebo sa na pohrebisku alebo inom mieste posledného odpočinku dopustil inej hrubej neslušnosti alebo výtržnosti (objektívna stránka daného trestného činu).

Objektom tohto trestného činu je primárne dôstojnosť miesta, kde spočívajú ostatky mŕtvych ľudí. Sekundárnym objektom môžu byť aj majetkové vzťahy k miestam posledného odpočinku a ich jednotlivým komponentom.

Z hľadiska subjektívnej stránky pre naplnenie obligatórných znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie, a to či už úmysel priamy alebo úmysel nepriamy. Pri úmyselnom zavinení je zastúpená vedomostná aj vôľová zložka. Rozdiel medzi priamym a nepriamym úmyslom je v intenzite (kvantite) vôľovej zložky. Pri priamom úmysle je akcent na vôľovej zložke, ale nepopiera sa tým vedomostná zložka. Pri nepriamom úmysle je zoslabená vôľová zložka. Ide najmä o prípady, keď páchatel' chce spôsobiť určitý následok,

uvedomujúc si, že popri ňom alebo namiesto neho môže spôsobiť iný, trestnoprávne relevantný následok. Uzrozenie páchatela vyjadruje aktívny vôľový vzťah páchatela k spôsobenému následku relevantnému pre trestné právo, čím je mienená vôľa, ktorá sa prejavila navonok správaním páchatela. Sporné sú prípady ľahostajnosti páchatela vo vzťahu k následku. Pravá ľahostajnosť nevyjadruje uzrozenie páchatela, takže i úmysel eventuálny je tu vylúčený; do úvahy prichádza nebanlivosť vedomá.

Subjektom trestného činu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba, teda jedná sa o subjekt všeobecný. Je potrebné zdôrazniť, že u obvineného XXXXX nebola zistená žiadna z okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť vymedzená v ustanoví § 22, respektíve § 23 Trestného zákona.

Podľa § 10 odsek 2 Trestného zákona *nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.*

Uvedenom ustanovení je vyjadrený tzv. materiálny korektív, ktorý znamená, že prečin má len formálne znaky, teda znaky skutkovej podstaty trestného činu, avšak na korekciu prílišnej tvrdosti tohto prístupu môžu byť v konkrétnom prípade použité určité materiálne kritériá, ktoré, keď sú zvážené, a zistí sa nízka závažnosť prečinu, spôsobujú, že konkrétny čin nie je prečinom.

Aj napriek vyššie zhrnutému, zákonným spôsobom vykonanému dokazovaniu, predovšetkým so zohľadnením výsluchu obvineného ako aj svedka XXXXX ako aj záverov znaleckého posudku, s prihliadnutím na princíp subsidiarity priestupku k trestnému činu (vymedzenej všeobecne v § 2 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) je potrebné konštatovať, že vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať naplnenie obligatórnych znakov subjektívnej stránky trestného činu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona. Zároveň však dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, že skutok, ktorého sa dopustil obvinený XXXXX je možné (a aj dôvodné) posúdiť ako priestupok, a teda je namieste postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku *prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správny deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.*

Postúpenie veci inému orgánu podľa § 171 odsek 1 Trestného poriadku (teraz § 214 odsek 1 Trestného poriadku) vždy predpokladá, že vec je náležite objasnená z toho hľadiska, že nejde o žiadny trestný čin, ale že skutok obvineného môže byť priestupkom (R 11/1997).

Obvinený XXXXX na miestnom cintoríne prineseným rýľom vykopal jamu na hrobe zosnulého XXXXX, avšak vykonaním dokazovaním nebolo preukázané, že je

jeho konanie bolo motivované spôsobiť následok predpokladaný skutkovou podstatou ustanovenia § 365 odsek 1 Trestného zákona, teda že by konal v úmysle zničiť, poškodiť, alebo zneuctiť hrob zosnulého XXXXX.

V tejto súvislosti je potrebné osobitne poukázať na výpoveď samotného obvineného, ktorý uviedol, že je veľmi smutný z toho, že mu umrel otec a ostal bez rodičov. Zvládal to veľmi zle. Nevie, čo to vtedy do neho vošlo, nemal v úmysle hrob rodičov poškodiť, len si tam chcel ľahnúť a stráviť s nimi čas. V žiadnom prípade nechcel ich miesto posledného odpočinku žiadnym spôsobom znevážiť. Jednoducho som mal zlé obdobie a zle to psychicky znášal.

Poukazujem tiež na výpoveď svedka XXXXX, ktorý okrem iného uviedol, že dňa 22.06.2020 v čase okolo 13:00 hod. doma na dvore stretol brata XXXXX, ktorý mu povedal, že sa chce zabiť a že vykopal na miestnom cintoríne otcov hrob, kde sa chcel zakopať.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na záver znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria XXXXX zo dňa 14.02.2021 číslo 19/2021, z ktorého okrem iného vyplýva, že v čase spáchania skutku bol obvinený v stave prostej alkoholovej opitosti, čo nie je dušená porucha, choroba, ale prechodný stav dobrovoľne si navodený samotným obvineným konzumáciou alkoholu.

Je teda zrejmé, že obvinený XXXXX prežíval v čase pred spáchaním skutku psychickú traumu, ktorá mu bola spôsobená smrťou rodičov a z tohto dôvodu holdoval alkoholu. Táto psychická trauma u neho vyústila v to, že na hrobovom mieste jeho otca vykopal jamu, avšak jeho úmysel nesmeroval k spôsobeniu následku predpokladaného skutkovou podstatou trestného činu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona, ale konal v úmysle sa telesne priblížiť k svojim príbuzným, prípadne aj ukončiť svoj život v spoločnom hrobe. Obvinený nekonal v úmysle poškodiť, zničiť alebo zneuctiť hrob svojho zosnulého otca XXXXX a ani nebol s následkami takéhoto konania uzročený.

Z uvedeného je zrejmé, že skutok spáchaný obvineným XXXXX nespĺňa jeden zo znakov skutkovej podstaty trestného činu hanobenia miesta posledného odpočinku podľa § 365 odsek 1 Trestného zákona, konkrétne v konaní obvineného XXXXX absentuje zavinenie vo forme priameho alebo nepriameho úmyslu.

Konanie obvineného XXXXX zo dňa 22.06.2020 (dňa 22.6.2020 od 07:50 hod. do 08:20 hod. dňa 22.06.2020 v obci XXXXX na miestnom cintoríne podišiel k hrobovému miestu XXXXX zosnulého XXXXX a prineseným rýľom vykopal jamu hlbokú 120 cm, širokú 60 cm, a dlhú 180 cm ako je popísané v skutkovej vete tohto uznesenia) možno označiť ako protiprávne, avšak s prihliadnutím na okolnosti prípadu i osobu obvineného XXXXX je postačujúce takéto konanie posúdiť ako priestupok v zmysle ustanovení zákona číslo 131/2010 Z.z.. o pohrebníctve konkrétne, podľa § 32 odsek 1 písmeno i), zákona číslo 131/2010 Z.z.. o pohrebníctve.

Vychádzajúc zo všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané v rámci vyšetrovania a ich vyhodnotením, som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto

uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Lívia Poluchová
námestníčka okresného prokurátora